

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Energimarknadsinspektionen

Yttrande över Energimarknadsinspektionens förslag till föreskrifter om elnätsföretagens intäktsramar

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till föreskrifter om insamling av uppgifter för att bestämma intäktsramens storlek för elnätsföretag samt föreskrifter om beräkning av intäktsram för elnätsföretag. I den förstnämnda föreskriften finns en beskrivning av de uppgifter som ligger till grund för att bestämma intäktsramen, liksom uppgifter för beräkning av intäktsramen och uppgifter som ska lämnas efter tillsynsperioden. I den sistnämnda föreskriften finns bestämmelser om beräkning av kostnader för en ändamålsenlig och effektiv drift, samt kapitalkostnader.

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 december 2023.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen anges att Energimarknadsinspektionen (Ei) tidigare har meddelat föreskrifter på dessa områden – Energimarknadsinspektionens föreskrifter (EIFS 2019:1) om insamling av uppgifter för att bestämma intäktsramens storlek för elnätsföretag och Energimarknadsinspektionens föreskrifter (EIFS 2019:2) om beräkning av intäktsram för elnätsföretag. Nämda föreskrifter upphävdes den 24 november 2022. I samband med att föreskrifterna upphävdes pågick ett arbete på myndigheten med att ändra metoden för uppgiftsinhämtning och beräkning av intäktsram för elnätsföretagen. Detta arbete pausades med anledning av ett avgörande från Kammarrätten i Jönköping den 20 juni 2023, mål nr 1446-23 och 1447-23.

Förslagsställaren anser att ovan nämnda föreskrifter nu behöver återinföras. Föreskriften om insamling av uppgifter anges i stort behålla sin tidigare form, men med ett mindre antal ändringar. Beräkningsföreskriften anges behålla samma innehåll men med uppdaterade laghänvisningar.

Vidare anges att föreslagna föreskrifter och konsekvensutredning har remitterats till elnätsföretagen, myndigheter, branschorganisationer och övriga intressenter som getts

tillfälle att lämna synpunkter på förslagen. Förslagsställaren har fått synpunkter från ett antal av remissinstanserna varav de flesta inte har föranlett någon ändring i föreskrifterna. Flera remissinstanser anges ha lämnat liknande synpunkter som gäller förslagen om kostnader för avbrott och flexibilitetstjänster. Förslagsställaren har därför valt att i konsekvensutredningen närmare beskriva hur dessa synpunkter har hanterats. Det anges att flera av de synpunkter som inkommit till förslagsställaren inte avser föreslagna föreskrifter utan rör myndighetens tidigare planerade metodbyte. Eftersom synpunkterna inte avser föreslagna föreskrifter redogörs det inte för dem i konsekvensutredningen.

Därefter redogör förslagsställaren utförligt för bakgrunden och hur marknaden ser ut.¹

Vidare anges följande. I konsekvensutredningen anges att de bestämmelser som fanns tidigare på området nu införlivas på nytt, med en del mindre ändringar. Det innebär att merparten av de bestämmelser som nu föreslås behåller sin tidigare form. De förslag som är nya i förhållande till den upphävda föreskriften om insamling av uppgifter, och som motiveras i konsekvensutredningen, är följande:

- Hänvisning till korrekt karta som tillhandahålls av Lantmäteriet.
I den upphävda föreskriften EIFS 2019:1 som gällde insamling av uppgifter hänvisades till Lantmäteriets terrängkarta avseende definitionen av förläggningssmiljö för jordkabel gällande city. Denna karta avvecklades i september 2022 och har ersatts med en ny karta benämnd Topografi 50. Ei har därför gett Sweco i uppdrag att utreda om och vilka ändringar som skett av begreppet förläggningssmiljö med hänsyn till Lantmäteriets nya karta.
- Definitionerna av "landsbygd normal" och "landsbygd svår".
I förhållande till den upphävda föreskriften EIFS 2019:1 föreslås att definitionerna av "landsbygd normal" och "landsbygd svår" avseende förläggningssmiljö för jordkabel ändras. Den äldre beskrivningen av vad som avsågs med begreppen baserades på en inofficiell produkt från Sveriges geologiska undersökning (SGU), den så kallade grävbarhetskartan. Den äldre beskrivningen av begreppen överensstämmer inte med SGU:s jordartskarta. Det har därför gjorts en utredning om vilka aktuella lager i SGU:s karta som är mest lämpliga att använda för ändamålet och med utgångspunkt i slutsatserna görs ändringar i definitionerna.
- Kostnader för avbrott (avbrottsersättning).
Domstolen har i tidigare nämnda mål uttalat att vad gäller kostnader för avbrottsersättning ska dessa kostnader beräknas och beaktas redan inom ramen för förhandsprövningen och kan därmed inte prognostiseras till noll kronor inför perioden. Ei får hantera kostnaderna för avbrottsersättning som en separat post och tillämpa sin metod att inte beakta kostnaderna fullt ut. Ei har därför lagt till en skrivning i föreskrifterna att elnätsföretagen ska lämna uppgift om prognostiserade kostnader för avbrottsersättning till kund motsvarande avbrottsersättningen eller kostnaden för utbetalningen till kunden enligt 10 kap 12 § 2 st ellagen, om den kostnaden är lägre än avbrottsvärderingen.

¹ Konsekvensutredningen s. 2-5.

Det anges att Ei har fått synpunkter från ett antal remissinstanser rörande utformningen av bestämmelsen. Synpunkterna utgår från att företagen vill lämna prognoser på en aggregerad nivå, med anledning av att det föreligger stora svårigheter att uppskatta enskilda avbrott i nätverksamheten. Ei har därför utifrån företagens synpunkter ändrat sitt ursprungliga förslag till att nätföretagen inför tillsynsperioden ges möjlighet att uppskatta de aktuella kostnaderna i enlighet med bestämmelsen om redovisning av faktiska intäkter i nätverksamheten (6 kap 6 § 5). Ei:s avsikt med ändringen är att förtydliga att nätföretagen inför tillsynsperioden inte ska behöva estimeras enskilda avbrott, utan endast göra en uppskattning av denna kostnadspost.

- **Kostnader för flexibilitetstjänster.**
I elmarknadsdirektivet² regleras incitament för användning av flexibilitetstjänster i distributionsnätet. Flexibilitetstjänster beskrivs som sådana tjänster som minskar behovet av uppgradering eller ersättning av elkapacitet och stöder en effektiv och säker drift av distributionssystemet (art. 32). Bestämmelser om flexibilitetstjänster implementerades sedan i 5 kap. 12 a § ellagen under 2022. Där framgår att hänsyn ska tas till i vilken utsträckning flexibilitetstjänster används och förbättrar effektiviteten, när intäktsramen bestäms. Bedömningen får medföra en ökning eller minskning av avkastningen på kapitalbasen. Nätföretagen ska specificera vilka dessa flexibilitetstjänster är, varpå Ei ska godkänna dem om dessa flexibilitetstjänster säkerställer ett faktiskt och icke-diskriminerande deltagande av berörda marknadsaktörer (se 10 och 11 §§ förordningen [2022:585] om elnätsverksamhet). För en intäktsram som har bestämts före ikraftträdandet tillämpas inte 5 kap. 12 a § ellagen. För att uppfylla de nya lagkraven angående flexibilitetstjänster i distributionsnätet behövs en mekanism som ger incitament till att införskaffa och använda effektiva flexibilitetstjänster inom intäktsramsregleringen. För att ge incitament att införskaffa tjänsterna ska kostnader för flexibilitetstjänster under tillsynsperioden ges full kostnadstäckning. För att ge incitament till att använda effektiva flexibilitetstjänster inkluderas kostnaderna för flexibilitetstjänster i den benchmarking som Ei avser att göra inom ramen för effektiviseringskravet. Därmed tas hänsyn till de kostnader som nätföretaget haft för flexibilitetstjänster i förhållande till den nytta de inneburit för nätet. Detta ger nätföretagen långsiktigt incitament att välja flexibilitetstjänster endast i de fall de förväntas vara mer kostnadseffektiva än andra lösningar.

Med anledning av de nya lagkraven i fråga om flexibilitetstjänster föreslår Ei följande ändringar i föreskriften i förhållande till den upphävda föreskriften EIFS 2019:1. I 4 kap. 15 § 9 föreskriften föreslås att nätkoncessionshavare ska ange kostnader för flexibilitetstjänster som de har haft (faktiska kostnader). De kostnader som avses är kostnader för flexibilitetstjänster vars specifikationer och marknadsprodukter är godkända i enlighet med 11 § förordning (2022:585) om elnätsverksamhet. Vad gäller prognostiserade kostnader föreslås i 4 kap. 17 § 8 föreskriften att nätkoncessionshavaren ska prognostisera kostnader för flexibilitetstjänster. I 6 kap. 4 § 7 föreskriften föreslås att nätkoncessionshavaren efter tillsynsperioden ska lämna uppgift om kostnader för flexibilitetstjänster, som uppkommit under tillsynsperioden,

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU.

vars specifikationer och marknadsprodukter som är godkända i enlighet med 11 § förordning (2022:585) om elnätsverksamhet. Eftersom bestämmelserna inte gäller för transmissionsnät förtydligas i föreskrifterna att kostnader för flexibilitetstjänster endast gäller för distributionsnät (se 4 kap. 18 § och 6 kap. 5 § de föreslagna föreskrifterna). Ei har fått in flera synpunkter rörande kostnader för flexibilitetstjänster. Flera av synpunkterna handlar om vad som omfattas av kostnaden för flexibilitetstjänster. Ei:s avsikt är inte att i föreskriften ta ställning till vad som avses med flexibilitetstjänster. Anledningen till det är att bedömningen av vilka kostnader som omfattas av begreppet flexibilitetstjänster kommer att utgöra en separat beslutsprocess på Ei. Denna beslutsprocess kommer att ske löpande vartefter nätföretagen ansöker om godkännande av flexibilitetstjänster hos Ei. Metoden för hanteringen av kostnader för flexibilitetstjänster har dessutom remitterats till nätföretagen i ett annat ärende. Synpunkterna som kommit in i samband med remitteringen av dessa föreskrifter föranleder således inga ändringar.

Det anges också att det föreslås mindre ändringar som inte medför någon ändring i sak, såsom ändringar i vissa hänvisningar till annan författning och begrepp, samt språkliga ändringar.

Regelrådet finner att beskrivningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen anges att det inte är möjligt för Ei att kräva in relevanta uppgifter genom förvaltningsbeslut (enligt Kammarrätten i Jönköpings dom den 20 juni 2023 i mål nr 1448-1450-23). Domstolen uttalar att avsikten har varit att den närmare innebörden av uppgiftsskyldigheten ska preciseras genom föreskrifter istället för genom förvaltningsbeslut. Ei bedömer att det inte finns andra alternativ än att via föreskrifter kräva in relevanta uppgifter.

Gällande effekter av om någon reglering inte kommer till stånd anges följande. Nollalternativet är att inte begära in några uppgifter från nätkoncessionshavarna, utan lämna till företagen själva att avgöra om och i vilken omfattning de vill komma in med uppgifter för bestämmande av intäktsramen. En sådan ordning skulle resultera i att Ei i vissa fall måste besluta om skäliga intäktsramar enligt 5 kap 5 § ellagen (1997:857) på inga eller ofullständiga uppgifter. Detta kan leda till att företagen inte får full täckning för sina kostnader och inte heller en rimlig avkastning. I sin tur kan det innebära att kunderna inte tillförsäkras rimliga avgifter. Nollalternativet innebär alltså att Ei inte skulle kunna uppfylla sitt uppdrag enligt ellagstiftningen på ett tillfredsställande sätt.

Regelrådet finner att beskrivningen av alternativa lösningar, liksom effekter av om någon reglering inte kommer till stånd, är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att utifrån de ändringar som konsekvensutredningen omfattar anser Ei att ändringarna överensstämmer med överordnad rätt. Vid framtagandet av föreskrifterna har Ei beaktat EU-rättens krav på legalitet, förutsebarhet och proportionalitet.

Vidare anges att när myndigheter inom EU tar fram nya eller ändrar i befintliga nationella tekniska föreskrifter och regler för e-tjänster ska de anmälas till EU-kommissionen. Ei har gjort bedömningen att det inte finns behov av att skicka föreskrifterna till kommerskollegium

för anmälan till EU-kommissionen (notifiering) eftersom förslagen inte reglerar produkter eller e-tjänster.

Regelrådet har inte funnit några skäl till att ifrågasätta förslagsställarens bedömning och finner att beskrivningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I konsekvensutredningen anges att de aktuella föreskrifterna planeras att träda i kraft den 1 december 2023. Ei anser att det är angeläget att föreskrifterna träder i kraft så snart som möjligt eftersom det är viktigt att elnätsföretagen utifrån förutsättningarna får rimlig tid på sig att förbereda sig för inrapporteringen av de uppgifter som fastställs i föreskriften. Det föreslås även övergångsbestämmelser som det redogörs för i konsekvensutredningen.

Följande anges gällande övergångsbestämmelser. Ei gör bedömningen att det behövs en övergångsbestämmelse som reglerar tidpunkten då nätföretag senast behöver komma in med uppgifter till Ei. Uppgifter för prövning av intäktsramen ska ha kommit in till Ei senast nio månader innan en ny tillsynsperiod börjar. Nätföretag som redan bedriver nätverksamhet kommer inte kunna efterleva kravet på att komma in med uppgifterna i rätt tid. Därför föreslår Ei en övergångsbestämmelse.³ Därutöver behövs en övergångsbestämmelse i fråga om vid vilken tidpunkt nätkoncessionshavaren senast ska redovisa det faktiska utfallet efter tillsynsperioden. Bestämmelsen innebär att nätföretagen, för perioden 2020-2023, senast den 31 mars 2024 ska redovisa det faktiska utfallet för den reglerperioden. Det finns skäl att tro att Ei inte kommer hinna ta hand om dessa uppgifter. Därför finns det en övergångsbestämmelse som möjliggör att Ei kan kräva in redovisning vid en senare tidpunkt.⁴ För reglerperioden 2020-2023 ska inte kostnadsposten flexibilitetstjänster redovisas vid avstämningen av den tillsynsperioden. Eftersom bestämmelsen om att nätkoncessionshavare efter tillsynsperioden ska lämna uppgift om nätverksamhetens kostnader för flexibilitetstjänster inte ska gälla för avstämningen av tillsynsperioden 2020-2023 krävs en övergångsbestämmelse även i den delen.⁵

Vidare anges att det finns ett särskilt behov av informationsinsatser till aktörer som berörs av förslagen. Så fort föreskrifterna har beslutats av Ei avser Ei att publicera dem på sin webbplats. Detta för att företagen så fort som möjligt ska få tillgång till innehållet i föreskrifterna. Därefter kommer Ei att publicera de tryckta föreskrifterna på Ei:s webbplats. Information i samband med att den beslutade föreskriften publiceras kommer att finnas tillgängligt på Ei:s webbplats. Ei kommer också att tillhandahålla en handbok till stöd för företagen vid inrapporteringen.

³ Förslag på övergångsbestämmelse: Bestämmelsen i 3 kap. 2 § 1 st ska tillämpas vid prövning av intäktsramen för en tillsynsperiod som börjar den 1 januari 2028 eller senare. För en tillsynsperiod som börjar före den 1 januari 2028 ska uppgifter lämnas in vid den tidpunkt nätmyndigheten anger.

⁴ Förslag på övergångsbestämmelse: Bestämmelsen i 6 kap 1 § ska tillämpas för en tillsynsperiod som börjar den 1 januari 2024 eller senare. För en tillsynsperiod som slutar den 31 december 2023 ska det faktiska utfallet redovisas vid den tidpunkt nätmyndigheten anger.

⁵ Förslag på övergångsbestämmelse: Rapportering av uppgifter enligt 6 kap. 4 § 7 ska inte ske avseende en tillsynsperiod som slutar före den 1 januari 2024.

Regelrådet finner att beskrivningen av om särskild hänsyn behöver tas till tidpunkten för ikraftträdande, liksom behovet av speciella informationsinsatser, är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att cirka 170 elnätsföretag berörs av regleringen och Ei:s föreskrifter i dagsläget, inklusive Affärsverket svenska kraftnät. Storleksordningen på företagen varierar stort från ett tiotal kunder till över en miljon kunder. Det anges att tre företag har cirka 800 000 uttagsabonnemang vardera och ytterligare sju företag mellan 100 000 och 300 000 abonnemang i uttagspunkt. Dessa tio företag har sammanlagt över 3 300 000 uttagsabonnemang, medan de tio minsta företagen har sammanlagt färre än 7 000. Medelvärdet är cirka 36 000 uttagsabonnemang per nätföretag, medan medianen är betydligt lägre, cirka 11 000.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Utöver antalet kunder och uttagsabonnemang hade det varit önskvärt med en beskrivning av elnätsföretagens ekonomiska storlek. Med det sagt, kan den beskrivning som finns i denna del godtas i detta ärende.

Regelrådet finner att beskrivningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I konsekvensutredningen anges att elnätsföretagen kommer med anledning av de nya föreskrifterna, till skillnad från föregående tillsynsperioder, behöva rapportera in prognoser avseende kostnader för avbrottsersättning och prognoser samt verkligt utfall avseende kostnader för flexibilitetstjänster. Dessa uppgifter anges utgöra en mycket liten del av den totala rapporteringen och innebär en i sammanhanget liten förändring av nätföretagens rapportering. Elnätsföretagen har redan erfarenhet av att rapportera in en stor mängd uppgifter som Ei ska lägga till grund för beräkningen av intäktsramen.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Vanligtvis behövs såväl en kvalitativ som en kvantitativ beskrivning av ett förslags påverkan på företagens administrativa kostnader. Det hade därför varit önskvärt med en beskrivning av den tillkommande tidsåtgång som förväntas uppstå. Regelrådet har dock inte funnit några skäl till att ifrågasätta förslagsställarens bedömning och kan därför godta en utelämnad kvantifiering.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på företagens administrativa kostnader är godtagbar.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen anges att föreskriftsändringarna möjligen innebär att företagen kommer behöva göra vissa mindre förändringar i sina system och beräkningar. Ei bedömer att ändringarna är marginella och den eventuella kostnaden för det är försumbar. Ändringarna i de nya föreskrifterna kommer inte att leda till några andra kostnader för investeringar, anpassning av produkter eller liknande i jämförelse med tidigare reglerperioder. Ei bedömer därför sammanfattningsvis att den utökade inrapporteringen endast kommer att medföra marginellt ökade arbetsinsatser men inga ökade kostnader.

Vidare anges gällande ändringar avseende definitioner av "landsbygd normal" och "landsbygd svår" samt hänvisning till aktuell karta hos Lantmäteriet bedömer Ei att dessa ändringar framför allt har språklig betydelse och bör därför inte leda till några större faktiska ändringar för elnätsföretag. Möjligtvis kan ändringen av definitionerna till "landsbygd normal" och "landsbygd svår" innebära en viss kostnad för elnätsföretagen eftersom dessa definitioner finns i SGU:s jordartskarta. En karta som Ei har förstått inte är kostnadsfri, men som elnätsföretagen troligen redan har tillgång till via Geodatasamverkan.

Regelrådet har inte funnit några skäl till att ifrågasätta förslagsställarens bedömning och finner att beskrivningen av förslagets påverkan på företagens andra kostnader, liksom verksamhetspåverkan, är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I konsekvensutredningen anges att intäktsramsregleringen och föreslagna föreskrifter avses att tillämpas på samtliga nätkoncessionshavare enligt ellagen. Dessa företag utgör naturliga monopol där någon konkurrens därför inte förekommer. Elnätsföretag behöver tillstånd, koncession, för att få bedriva nätverksamhet i Sverige. Koncession meddelas antingen för ett område eller för särskild sträckning, linjekoncession. En koncession meddelas tills vidare. Koncessionens giltighet kan sedan omprövas under vissa förutsättningar. I praktiken innebär detta att de företag som har beviljats tillstånd för ett visst område eller sträcka har monopol på att leverera el inom det området eller på en viss spänningsnivå. Föreskrifterna innehåller inga krav på avgift eller liknande för att få bedriva verksamhet. Ei bedömer att samtliga företag kan leva upp till de krav som ställs i föreskriften.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Det nu remitterade ärendet är av särskild karaktär. Företagen har naturliga monopol vilket medför att det inte finns någon konkurrens på ett visst område eller viss sträcka. Konkurrens skulle möjligen kunna uppstå i företagens sinsemellan olika förutsättningar att följa de nya reglerna. Det hade varit önskvärt om förslagsställaren angett något om detta, men den beskrivning som finns kan godtas i detta ärende.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen anges att elnätsföretagen påverkas av att de i ett sent skede får information om vilka uppgifter de ska lämna till Ei, för att Ei ska kunna bestämma intäktsramens storlek. Ei kommer troligen inte kunna meddela beslut om företagens intäktsramar innan tillsynsperioden börjar. Ei bedömer trots den aktuella situationen att elnätsföretagen har förmågan att komma in med de uppgifter som föreslås i föreskrifterna, eftersom förslagen i dessa föreskrifter i stort sett behåller sin tidigare form. De förändringar som föreslås i förhållande till de upphävda föreskrifterna är begränsade vid en jämförelse med vad som gäller för tillsynsperioden 2020-2023. Införlivandet av äldre föreskrifter och de ändringar som kommer att göras får därför anses ha en marginell påverkan på elnätsföretagen då de sedan tidigare har god kännedom om i stort sett vilka uppgifter som Ei behöver för att beräkna intäktsramens storlek.

Regelrådet finner att beskrivningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I konsekvensutredningen anges att införlivandet av föreskrifterna med de föreslagna ändringarna inte leder till några större ändringar i förhållande till tidigare intäktsramperiod. Elnätsföretagen har erfarenhet av denna uppgiftsinlämning till Ei. Några särskilda hänsyn till små företag behöver därför inte göras.

Regelrådet finner att beskrivningen av om särskilda hänsyn kan tas till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Av remissen framgår att förslagsställaren tidigare har haft föreskrifter på området, som upphävdes den 24 november 2022. Föreskrifterna ska nu, med mindre ändringar, återinföras. Det nu remitterade förslaget är därmed av särskild karaktär. I vissa delar har Regelrådet lämnat synpunkter på önskvärda tillägg i konsekvensutredningen. Mot bakgrund av att det är fråga om regelverk som de företag som berörs har följt i relativ närtid, kan de beskrivningar som finns i konsekvensutredningen godtas för detta ärende.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 11 oktober 2023.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjer och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Katarina Garinder Eklöv.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Katarina Garinder Eklöv
Föredragande